

[Ingerlise Koefoed]

eller dårligere, men jeg mener, det er en lovændring, som kulturudvalget burde have haft mulighed for at diskutere og tage stilling til.

Jeg mener også, når jeg læser på side 6 i nr. 5 vedrørende § 51, at man ændrer satsen for dagpenge til nyuddannede fra de $\frac{1}{10}$ af mindstenormallønnen til de 80 pct. af de højeste dagpenge, at så er der tale om en direkte ændring i en lov og ikke noget, man bare kan gøre her. Om det bliver bedre med de 80 pct., end det var med de $\frac{1}{10}$, har jeg ikke taget stilling til, men jeg mener faktisk, at man med dette lovforslag foretager noget, som ikke er rigtigt. Derfor mener jeg stadig væk, at forslaget ikke burde henvises til finansudvalget. Det burde ikke være fremsat af finansministeren, men af de enkelte ressortministre, og behandlet i de enkelte udvalg.

Jeg mener heller ikke, det er nogen myte, at hvis Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen skulle have nogen indvendinger imod dette lovforslag, så har de ingen steder at gå i deputation. De kan løbe finansministeren på dørene, men de kan ikke komme i kontakt med os, der sidder i fagudvalgene, for finansudvalget modtager ikke deputationer. Det samme gælder organisationerne, som måske havde et eller andet at sige, bl.a. om spørgsmålet om dagpengene til de nyuddannede. Det kan godt være, at det i sidste ende er mig, der læser myter, men én ting er i hvert fald klar: det foregår anderledes, end det efter vores mening burde foregå.

Aase Olesen (RV):

Jeg takker finansministeren for klargøringen, og jeg beklager, at jeg ikke var opmærksom på, at der altså er tale om den gældende lov. Når vi taler om bistandsloven, er det også den gældende lov, det står faktisk også i bemærkningerne. Undskyld, at jeg ikke havde fået set efter dér.

Men så vil jeg godt spørge: når vi så skal ændre den gældende lov, så kan det være, der opstår nogle satser og begreber, som ikke findes i denne lov; betyder det så, at denne lov, når vi nu får vedtaget en anden bistandslov efter nogle lidt andre principper end den gældende, også skal undergives første, anden og tredje behandling og ændres, for ellers passer de satser ikke? Det hjælper jo ikke, at man bare siger, at så skal man

regulere, for det er nogle helt andre satser, der kan opstå. Hvis man skulle tage udgangspunkt i forslaget til ændret kontanthjælp, er der i hvert fald nogle satser, der mangler. Men jeg indrømmer, at der ingen fejl er i det, der er lavet her, når det er den gældende lov, der er tale om.

Det andet, jeg ville sige, var til VS' ordfører, som spurgte, hvorfor man arbejder med to reguleringer, men jeg synes egentlig, at forklaringen fremgår af den kritik, der er rejst. Vi har ikke ønsket at give næring til nogen form for mistillid med hensyn til, at vi ønskede en fortsat dyrtidsregulering af såvel de sociale pensioner som Statens Uddannelsesstøtte, og derfor har vi sagt: den kører vi videre med. Men om den bliver bedre eller dårligere end den nye regulering, kan man jo ikke sige noget om, idet det bl.a. afhænger af, hvordan det vil gå med prisen på energi. Energipriserne er holdt ude af den almindelige dyrtidsregulering, men energipriserne er med i den nye regulering. Det vil altså afhænge af, om vi får faldende energipriser eller stigende energipriser.

Vi har ikke ønsket at give nogen form for anledning til kritik af, at man nu skulle regulere pensioner dårligere, end man har gjort hidtil.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Finansministeren sagde meget klart, at man kunne tage denne regulering, eller også fik man ikke nogen.

Jeg vil bede finansministeren præcisere, hvad det betyder i kroner og øre, at man går over til denne reguleringsmekanisme, hvor reguleringen skal ske på grundlag af den forventede prisudvikling for det kommende finansår, og hvad det betyder, hvis man stadig havde den gamle reguleringsmekanisme på grundlag af Danmarks Statistiks timelønsindeks for industriens arbejdere. Hvad betyder forskellen i kroner og øre for den enkelte?

Dernæst vil jeg følge fru Aase Olesens spørgsmål op: Mange steder i bemærkningerne skriver man meget tydeligt, at man ønsker, at det af loven meget klart skal fremgå, hvor store dagpengene og sygedagpengene er, osv. Derfor står det udtrykkeligt nævnt pr. uge. Sygedagpenge, der udbetales af en arbejdsgiver, kan ikke udgøre mere end 2.052